Kirkenyt

Præsident Hinckley jorden rundt

Præsident Gordon B. Hinckley besøgte på sin jordomrejse i juli og august medlemmer i syv byer og indviede et tempel i Aba i Nigeria. Derved tilføjede han atter flere tusinde kilometer til sine rejser som Kirkens præsident.

Præsident Hinckleys møder med medlemmerne strakte sig fra smågrupper på landingsbaner i lufthavne til tusindvis af sidste dages hellige, som deltog i kulturelle festligheder.

Vladivostok, Rusland

Under en kort mellemlanding i Rusland for at tanke op mødtes præsident Hinckley af 200 medlemmer i en lufthavn i Vladivostok. Præsident Hinckley er den første præsident for Kirken, som har besøgt byen.

FOTO: GREG HILL, *CHURCH NEWS*

Præsident Hinckley til møde i Korea.

»Efterlev evangeliet, og grundfæst værket på dette vidunderlige sted,« sagde præsident Hinckley til gruppen.

Præsident Hinckley sagde til medlemmerne, at de mindede ham om en lille forsamling hellige, som han mødte i Korea for 50 år siden. Han sagde, at denne gruppe hellige nu tæller mange tusinde og sagde til de russiske hellige, at han tror på, at der i fremtiden vil komme til at bo tusindvis af hellige i deres by. Præsident Hinckley sagde, at hvis de vil være oprigtige og trofaste, vil Herren velsigne dem.

Seoul, Sydkorea

I Seoul i Sydkorea talte præsident Hinckley til medlemmer ved en regionalkonference. Dette møde blev sendt til hele landet og flere steder i USA og Australien.

Præsident Hinckley mindedes tidligere ophold i Korea. Han beklagede, at han på grund af en uforudset ændring i rejseplanerne ikke kunne deltage i de kulturelle festligheder med 1.500 voksne og unge optrædende aftenen inden konferencen.

Han sagde: »Gud har udøst sine velsignelser over dette folk, og dette lands sikkerhed, fred og velfærd afhænger af retfærdigheden i landet. Jeg tror af hele mit hjerte, at hvis de hellige vil efterleve evangeliet, vil de blive forskånet for krig og andre genvordigheder.«

Taipei i Taiwan og Hong Kong i Kina

Under sit besøg i Taipei i Taiwan og i Hong Kong i Kina mødtes præsident Hinckley med medlemmer og indviede Kirkens kontorbygninger i begge byer. Begge bygninger indeholder kirkesal, klasseværelser og kontorer.

Under mødet med medlemmerne i Hong Kong beskrev han, hvordan han fik inspiration til, at templet i Hong Kong skulle indbygges i en etagebygning. Det var, sagde han, et mønster, der blev brugt til templet på Manhattan i New York. Præsident Hinckley udtrykte ligeledes sin taknemmelighed for medlemmerne. Han sagde: »Jeg ønsker blot at fortælle jer, hvor højt jeg elsker jer. I er vidunderlige mennesker.«

Aba, Nigeria

Da præsident Hinckley ankom til Nigeria den 6. august, dagen inden han skulle indvie templet i Aba, bød sidste dages hellige i Nigeria ham velkommen ved at stå langs gaden, der fører op til tempelområdet. De opførte også »Glædens dag«, en kulturel begivenhed for at fejre profetens ankomst og templets færdiggørelse.

Opførelsen omfattede knap 1.500 unge og børn, som havde øvet sig i næsten et år på at spille og danse. Unge fra fem stave i Nigeria deltog i begivenheden. Publikum, som talte lokale kirkeledere, forældre og profeten, sad under arrangementet på

stole eller stod på bakkeskråningen lige neden for templet.

Dagen efter det kulturelle arrangement indviede præsident Hinckley templet i Aba. Templet er det tredje tempel i funktion i Afrika og Kirkens 121. tempel i funktion på verdensplan (se artiklen nedenfor).

1,6 mio. kilometer

På sin rejse mødtes præsident Hinckley også med små grupper medlemmer på sine korte ophold i Delhi i Indien og Nairobi i Kenya. Han sagde, at han under disse besøg bad medlemmerne om at »bevare troen, efterleve evangeliet, gøre det de bør, tage sig af deres familie, forsørge dem og give dem åndelig styrke.«

Præsident Hinckley har for at tale til utallige medlemmer rejst over 1,6 million kilometer, siden han i marts 1995 blev Kirkens præsident.

Church News *har bidraget til denne rapport.*

Det nye tempel i Apia i Samoa blev indviet den 4. september 2005.

Medlemmer fejrer tempelindvielse og første spadestik

Templet i Apia, Samoa

Efter en brand ødelagde det første tempel i Apia i Samoa, ventede medlemmerne i to år på, at et nyt skulle blive bygget. Deres venten endte den 4. september 2005, da et nyt tempel blev indviet på samme grund, hvor det første tempel stod.

Det nye tempel i Apia omfatter 1.486 kvadratmeter og er en smule større end det hidtidige tempel, der blev opført i 1983.

Efter i to årtier at have haft et tempel tæt på hjemmet har medlemmer i og omkring Samoa sagt, at de har lært at være taknemmelige efter at have måttet rejse længere væk i de sidste to år. Mens templet i Samoa blev bygget, måtte medlemmerne rejse 760 kilometer til templet i Nuku'alofa i Tonga.

»Jeg tror, at medlemmerne har lært at sætte større pris på det nye tempel,« sagde Uele Va'aulu, som er repræsentant for Kirkens informationsafdeling i Samoa. »Nu higer de mere efter at lave slægtsforskning og er fyldt med Elias' ånd.«

Templet i Newport Beach i Californien

Templet i Newport Beach i Californien blev indviet den 28. august 2005 og blev Kirkens 122. tempel, som er i funktion. Inden indvielsen kom over 150.000 til åbent hus. Stavspræsidenten i Newport Beach, Weatherford Clayton, sagde, at mange af gæsterne bemærkede templets skønhed. »Jeg tror, at de forstår, hvorfor det er en yderst hellig bygning for os,« sagde præsident Clayton.

Med over 770.000 medlemmer i

Californien er det Kirkens største gruppe af sidste dages hellige i nogen stat i USA, næst efter Utah. Templet i Newport Beach i Californien er det syvende tempel i funktion i Californien, og det dækker 50.000 medlemmer.

Templet i Aba, Nigeria

Præsident Gordon B. Hinckley indviede den 7. august 2005 templet i Aba i Nigeria. Templet ligger ved Ogborfloden. I forbindelsen med templets opførelse byggede Kirken en bro over floden og anlagde en vej til templet.

Under indvielsen sagde præsident Hinckley, at templet ville blive en velsignelse for folket, på samme måde som templet i Accra i Ghana har været det for de afrikanske hellige siden indvielsen i 2004.

Templet i Rexburg, Idaho

Efter 19 måneders venten bekendtgjorde præsident Hinckley, at der skulle opføres et tempel i Rexburg i Idaho. Flere end 8.000 overværede første spadestik på tempelgrunden den 30. juli.

»Medlemmer og endda flere, som ikke er medlemmer, er begejstrede over, at denne dag er kommet, og de glæder sig til at se templet vokse frem,« sagde Farrell Young, et medlem af Kirken i Rexburg.

Templet i Rexburg vil sammen med templerne i Boise og Idaho Falls blive det tredje tempel i funktion i Idaho. Der blev i oktober 2004 bekendtgjort et fjerde tempel i Idaho, i Twin Falls. Templet i Rexburg vil omfatte 17 stave i området. Det vil endvidere betjene de knap 12.000 studerende ved BYU i Idaho. ■

FOTO: GREG HILL, *CHURCH NEWS*

Præsident Gordon B. Hinckley hilser på de hellige ved indvielsen af templet i Aba i Nigeria.

Uddelingskort indbyder verden til at høre evangeliet

Walter Cooley, Kirkens tidsskrifter

Uden den store opmærksomhed er antallet af uddelingskort og antallet af henvisninger, som de har medført, steget støt, efter de blev taget i brug for mindre end 10 år siden. Kirken har i august trykt over 150 millioner uddelingskort, en milepæl der fortæller om den succes, som medlemmer og missionærer har haft med at uddele kortene for at fortælle andre om Kirken.

Uddelingskortene kan fås i alle Kirkens områder og på 28 sprog. Brugen af kortene blandt medlemmerne samt antallet af henvisninger som følge deraf stiger støt.

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har beskrevet formålet med uddelingskortene som »enkle, personlige og ikke anmassende« indbydelser til at høre mere om evangeliet (»The Role of Members in Conversion«, *Ensign*, mar. 2003, s. 55). Medlemmerne giver venner eller bekendte kortene som en indbydelse til at ringe og få gratis materiale fra Kirken, f.eks. Mormons Bog, *Fryd dig, o jord* eller *Tro På Kristus* på DVD. Kortene fører ofte til henvisninger til missionærerne.

Den første idé til uddelingskortene opstod i 1996. De første kort var bl.a. udformet som visitkort eller

Kirken har trykt over 150 millioner uddelingskort for at hjælpe medlemmerne med at fortælle andre om Jesu Kristi evangelium.

dobbelte kort. Mens ideen med kortene blev afprøvet i USA, brugte Kirkens informationsafdeling i Storbritannien en lignende idé til en mediekampagne dér.

Det nuværende uddelingskorts udformning er en variant af de tre ideer.

Uddelingskortene er i lommeformat og måler 8 x 12 cm. På kortenes forside er der et billede og på bagsiden et telefonnummer, Kirkens logo og et tilbud om en DVD.

Der er foretaget mindre ændringer siden de første uddelingskort i 1997. Nu trykkes alle kortene med adressen under Kirkens logo på bagsiden. På de nye kort er der plads på bagsiden til, at medlemmerne kan skrive en e-mailadresse eller deres egen opfordring.

Områdepræsidentskaberne verden over har tilpasset uddelingskortene til deres områdes specifikke behov.

I ét område uddeler missionærerne f.eks. en billedsamling af Kristus-relaterede malerier, som passer til missionærlektionerne. Missionærerne giver undersøgeren et billede efter hver aftale. Mange undersøgere har billederne stående fremme, fordi det er svært at skaffe gode billeder til hjemmet. Missionærerne giver også billeder til dem, som måtte bede om det, når de har besøgt dem hjemme hos medlemmerne eller undersøgerne.

I nogle lande bruger medlemmerne et perforeret uddelingskort med tilbud om at få Mormons Bog eller andre gratis materialer. Medlemmer, som opfordrer deres venner til at høre om evangeliet eller få Mormons Bog, deler kortet i to, giver deres ven den ene halvdel og skriver vennens adresse på den anden. Medlemmerne giver deres halvdel til missionærerne. Disse kort bruges til at uddele gratis materialer i områder uden telefonforbindelse.

Uddelingskort kan være mere effektive end at forære Mormons Bog eller en DVD væk, eftersom processen involverer missionærerne mere direkte. Ved at bruge uddelingskortene opfordrer medlemmerne deres venner ikke blot til at få gratis materiale, men til at kontakte missionærerne.

Henvendelser fra dem, som har modtaget et uddelingskort, rettes til en telefonservice eller et missionshjem i modtagerens område. Under første eller en af de tre følgende henvendelser vil en missionær indlede en samtale med modtageren. Disse missionærer spørger gerne den, der ringer: »Hvad har fået dig til at benytte dig af dette tilbud?« Svar på sådanne spørgsmål giver for det meste missionærerne mulighed for at vidne om, at de budskaber, som modtageren vil få, er sande.

De, som henvender sig for at benytte sig af et tilbud på et uddelingskort, har vist deres interesse og tro og har hørt et vidnesbyrd fra en missionær, som er kaldet og indsat til at vidne ved Helligånden. Denne proces går meget længere, idet den involverer medlemmer og missionærer og fører til hyppigere henvisninger til missionærerne. Over en tredjedel af dem, der henvender sig, giver missionærerne lov til at komme og aflevere deres gratis materiale og fortælle om budskabet.

Kontakt Kirkens distributionscenter eller dine lokale fuldtidsmissionærer for uddelingskort. ■

Medlem fra London i tjeneste under bombesprængninger

Sarah Jane Weaver, Church News

William Holder var i tjeneste som betjent i London den 6. juli, da England vandt lodtrækningen som vært for sommer-OL i 2012. Londons gader vrimlede med tusinder af glade mennesker. Det var vild forvirring for politiet.

Så mindre end et døgn senere var bror Holder atter i tjeneste. Men nu befandt han sig i en anden vild forvirring. Terrorister havde angrebet hans by.

Intet kunne have forberedt ham på det syn, der mødte ham. Folk løb dybt chokerede ud fra Aldgate undergrundsstation; nogle var sårede, andre skreg efter deres familie. Bror Holder fra Gravesend Menighed i Canterbury Stav befandt sig få skridt derfra og forstod, at han var blandt de første redningsfolk på terrorstedet.

»Man handler pr. automatik. Man gør sit arbejde,« sagde han. »Det er menneske til menneske. Det betyder intet, hvem de er, man ønsker blot at tage deres smerte væk.«

Ingen medlemmer eller missionærer kom til skade, da bomberne eksploderede på tre af Londons undergrundstog i et koordineret angreb den 7. juli. Under bombeeksplosionerne, som fandt sted inden for et tidsrum på 50 minutter i morgenmyldretiden, mistede mindst 56 livet og yderligere 700 blev såret, deraf mange alvorligt. En fjerde bombe eksploderede 57 minutter senere på en af byens røde dobbeltdækkerbusser.

Disse terroristangreb krævede flest dødsofre i London siden anden verdenskrig. Kirken donerer som følge af de grusomme hændelser penge til en fond for ofrene, som Londons borgmester, Ken Livingstone, og britisk Røde Kors har stiftet.

»Først når man kan se tilbage på det, kan man fatte, hvor grusomt det var,« sagde bror Holder. ¨Når man er i det, gør man bare, hvad man skal, er rolig og professionel og f r tingene gjort.˙

I de næste dage var bror Holder på overarbejde. Men i de stille stunder kom han i tanke om en præstedømmevelsignelse, som han fik flere år forinden. I velsignelsen fik han at vide, at han ville være som et fyrtårn i sin karriere, at folk ville komme til ham for at få råd, og at han ville være rolig.

Han har mærket Herrens ledende hånd i sit arbejde. »Jeg følte ro indvendigt, men samtidig sorg,« forklarede han.

Bror Holder fortæller, at han hver dag ser ting, som minder ham om begivenheden: Lukkede undergrundsstationer og større politiopbud i Londons gader. Det er svært, tilføjede han, at slippe fri af erindringen om den begivenhed. ■

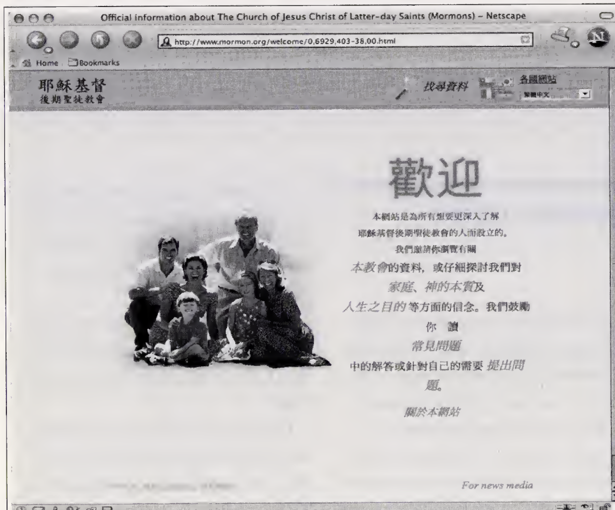
Fra Church News, *23. juli 2005.*

Brug mormon.org som hjælp til at fortælle om evangeliet

Brug af materiale på internettet giver medlemmerne endnu en mulighed for at hjælpe deres venner og bekendte til at få mere at vide om Kirken og samtidig opbygge tillid til deres evne til at fortælle andre om evangeliet.

Kirkens hjemmesider kan grupperes i tre kategorier efter formål. Lds.org samt providentliving.org, som findes på flere forskellige sprog, hjælper med at undervise, styrke og fuldkommengøre medlemmerne. FamilySearch.org, som findes p engelsk, gør det muligt at søge efter sine afdøde forfædre. Mormon.org, som findes på 23 sprog, søger at forkynde evangeliet for verden. Den vigtigste side, som medlemmerne kan bruge, når de vil fortælle andre om evangeliet, er mormon.org.

Mormon.org hjælper medlemmerne til at fortælle deres venner om evangeliet, venner med mere

Mormon.org findes på 23 sprog og hjælper medlemmer verden over med at fortælle om evangeliet via internettet.

eller mindre kendskab til Kirken. Medlemmerne kan bruge denne side til at begynde at fortælle deres venner om evangeliet, hjælpe dem til en større forståelse af Kirkens lære og livsstil og opfordre dem til at komme til Kirkens møder.

Flere end 8,3 millioner har besøgt siden efter dens oprettelse i oktober 2001. Disse besøgende har bedt om flere end 200.000 stk. materiale, bl.a. DVD'er eller Mormons Bog. Flere end 40.000 af sidens besøgende har ønsket at lære mere om Kirken, og missionærerne er blevet henvist til dem.

Introduktion af evangeliet

De 411 sider på mormon.org om Kirkens lærdomme er skrevet let forståeligt for mennesker, som ikke ved noget om Kirken. Her forklares Kirkens grundlæggende tro, frelsesplanen, familiens betydning samt formålet med livet. Hver side indeholder adskillige link til emner på den side, man læser, hvilket giver de besøgende nogle enestående måder at navigere rundt på hjemmesiden. De fem mest besøgte sider er (1) Velkommen (2) Ofte stillede spørgsmål (3) Find information (4) Er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige en kristen kirke? og (5) Hyppige spørgsmål – tro og lærdomme.

»Denne side er rigtig god for undersøgere, som ønsker at lære mere om, hvad Kirken står for, uden at skulle tale med nogen. Nogle gange må folk tage det første skridt [undersøge ting på internettet], inden de kan spørge et medlem eller komme i Kirken. Mormon.org har l nge været en god vejledning for mig i min søger efter sandheden,« sagde Tiffany, som har besøgt hjemmesiden.

Besvarer spørgsmål

En populær side blandt undersøgere og besøgende er siden Hyppige spørgsmål. Tidligere besøgende har indsendt nogle af spørgsmålene på siden. Da mormon.org først blev oprettet, omfattede denne side 67 spørgsmål. Herefter er der tilføjet 23 spørgsmål. Sidens links inddeler spørgsmålene i følgende generelle grupper: Anmodning om materiale eller missionærbesøg, tro og lære, sociale spørgsmål, kirkepraksis samt medlemmernes livsstil.

Hver uge samler hjemmesidens administratorer en liste over de 25 hyppigst stillede spørgsmål, der er indsendt til siden. Dernæst sammenligner de med de spørgsmål, som allerede findes på siden. Hvis et spørgsmål stilles hyppigt, men ikke findes besvaret på siden, videregives spørgsmålet til Brødrene, som afgør, om spørgsmålet og svaret derpå skal tilføjes siden.

Følgende spørgsmål findes blandt de ti hyppigst stillede spørgsmål i 2004: »Hvordan kan jeg få yderligere information om mormonernes tro?« »Hvad tror I om himlen, helvede, frelse og evigt liv?« »Vil I gerne forklare visdomsordet? Hvad er det, som er skadeligt? Er det koffein eller varme drikke? Hvad med koffeinfri kaffe, varm chokolade, iste, urtete eller sodavand med koffein?« »Hvordan ser mormonkirken i vor tid på polygami, og hvordan forklarer den sin tidligere praktisering af polygami?« »Hvad mener I om tatoveringer, piercing, dans, dating, afholdenhed osv.?«

»Denne side har givet mig de oplysninger, som har hjulpet med at åbne mit hjerte for Ånden og fyldt mig med et ønske om at blive døbt. Jeg ville bare lige sige tak … Det var et fantastisk værktøj i min omvendelse,« sagde Jason, som er nyt medlem af Kirken.

Invitér venner til at høre mere

En af de mest populære måder, hvorpå medlemmer besøger hjemmesiden eller henviser andre til den, er med elektroniske kort. På mormon.org er der ti forskellige kategorier kort på engelsk, heriblandt elektroniske uddelingskort. Kategorierne omfatter inspiration, taknemmelighed, fødselsdag, sympati, særlige lejligheder, familier, højtider, humor, templer og dåb. Inden for hver kategori kan den besøgende sammensætte et blandt flere billeder med en række citater af Kirkens ledere, historiske personligheder eller skrive deres eget budskab.

Afsendere af elektroniske kort kan vedhæfte et link til næsten en hvilken som helst side på hjemmesiden og derved give deres venner en mere personlig indgangsvinkel til at hører mere om et evangelisk emne, som har størst interesser for dem. De elektroniske kort er private og personlige, eftersom de sendes fra afsenderes egen e-mailkonto. Sidste år sendte de besøgende 196.099 elektroniske kort fra mormon.org.

»Jeg blev døbt for nylig … og det er det bedste, jeg har gjort i mit liv. Denne hjemmeside var en stor hjælp … Jeg har familie i Amerika, og jeg har lige sendt dem et kort via hjemmesiden. Godt stykke arbejde og en fantastisk hjemmeside!« sagde Lynn, som er nyt medlem af Kirken.

Internationale hjemmesider

Mormon.org findes på 23 sprog, hvorved 95 procent af verdens internetbrugere har adgang til siden.

Der arbejdes konstant på at oversætte hjemmesiden til andre sprog. Hjemmesidens administratorer sporer regelmæssigt, hvilken by og hvilket land brugerne logger sig ind på siden fra. Når de besøgendes opfordringer eller trafik øges fra et område, hvis sprog hjemmesiden ikke findes på, overvejes en oversættelse til pågældende sprog. Elektroniske kort og størstedelen af siderne til bestilling af materiale oversættes ikke. Men besøgende på internationale hjemmesider kan stadig sende kort, selvom denne del af siden kun kan ses på engelsk. Sidste år blev siden oversat til 11 sprog, og tæller nu i alt 23 sprog. Uddelingskort, som henviser medlemmer til mormon.org, er oversat til 28 sprog.

Mange finder også mormon.org, når de søger online på emner med relation til Kirken. Sidste år fandt 750.733 besøgende mormon.org via et link på en søgemaskine.

»Det er en fantastisk side … Jeg fortalte en skolekammerat om den, og nu undersøger hun Kirken og skal døbes om fjorten dage … Tak, alle sammen, som har hjulpet med at udarbejde denne fortræffelige side!« sagde Jenny, som har besøgt siden.

Hjælp til at fremme forståelse

Mormon.org er en uformel, men effektiv måde at fortælle venner om evangeliet. Hjemmesiden er for mange verden over blevet til det, som ældste Neil L. Andersen fra De Halvfjerds' Præsidium sagde, han håbede mormon.org ville blive, da den blev oprettet i 2001.

»Jeg håber, at mange vil se mormon.org som introduktionsmæssig information om Jesu Kristi genoprettede evangelium og en måde til at få større forståelse af vores tro,« sagde ældste Andersen.

Vi vil gerne opfordre jer til at indsende forslag eller succeshistorier til cur-news@ldschurch.org om, hvordan I har brugt Kirkens hjemmesider til at fortælle andre om evangeliet. ■

Antal besøgende på mormon.org i 2004

1. USA	1.853.865
2. Canada	112.849
3. Storbritannien	110.564
4. Brasilien	72.587
5. Mexico	55.885
6. Tyskland	40.135
7. Frankrig	39.686
8. Australien	39.322
9. Peru	34.726
10. Japan	28.268

Yderligere forslag til fællestid i december 2005

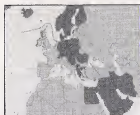

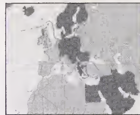
Følgende er yderligere forslag, som lederne i Primary kan bruge sammen med fællestid, der findes i Liahona *i december 2005. Se »Jeg er taknemmelig for meget« på side L4-L5 i denne udgave for lektioner, instruktioner og aktiviteter, der passer til disse forslag.*

1. I år fejrer vi 200-året for Joseph Smiths fødsel. Sæt et stort kort op af det østlige USA eller tegn et på tavlen. Vis følgende steder, som havde betydning i profetens liv: Sharon i Vermont, Palmyra i New York, Harmony i Pennsylvania, Fayette i New York, Kirtland i Ohio, Far West i Missouri, Nauvoo i Illinois samt Carthage i Illinois. (Dette kan også gøres ved hjælp af en tidslinje; se »Vigtige steder i profeten Joseph Smiths liv,« s. L10–L11 i denne udgave). Fremskaf følgende billeder og skriv følgende henvisninger, som lærer os om Joseph Smiths liv, og læg dem i nogle poser: **1. pose: Fødsel:** Billede af Joseph Smiths familie fra Primary 3, billede 7, JS-H 1:3–4, »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og sange*, nr. 13); **2. pose: Den første åbenbaring:** Evangelisk kunst 403, JS–H 1:15–20, »Joseph Smiths første bøn« (*Salmer og sange*, nr. 18); **3. pose: Moroni:** Evangelisk kunst 404 og 406, JS–H 1:29–35, 59; **4. pose: Oversættelsen af Mormons Bog:** Evangelisk kunst 416, JS–H 1:61–67, »Guldpladerne« (*Børnenes sangbog*, s. 86); **5. pose: Præstedømmet:** Evangelisk kunst 407 og 408, JS-H 1:68–72, en sang eller salme om præstedømmet. Del børnene op i fem hold og giv hvert hold en pose. Bed grupperne om at finde og tale om skriftstedshenvisningerne. Bed hver gruppe om at sætte billedet på kortet eller tidslinjen, lave et rollespil over eller give en kort genfortælling af begivenheden, dirigere sangen eller salmen og fortælle, hvordan denne begivenhed hjælper dem til at styrke deres vidnesbyrd om, at Joseph Smith var genoprettelsens profet.

Til de mindre børn: Bed en voksen fra menigheden om at agere Joseph Smith. Fortæl ved hjælp af kortet, billederne og sangene om disse største begivenheder i Joseph Smiths liv. Bær vidnesbyrd om genoprettelsen og profeten Joseph Smiths rolle.

2. Hvordan viser vi Herren taknemmelighed? Få om muligt et barn til at slå *Taknemlighed* op i Guide til skrifterne. Giv dem tid til at finde en henvisning og vælge et vers eller en kort historie, som de kan fortælle. Lad nogle få børn svare. Forklar, at et af formålene med bøn er at sige tak. Fortæl med dine egne ord beretningen om Nephi, som stolede på sin far og liahona i sin søgen efter mad og dernæst takkede (se 1 Nephi 16:21–32). Bed børnene om at finde og læse 1 Nephi 16:32. Forklar, at man også kan vise sin taknemmelighed ved sin levevis eller med en hyldestsang. Skriv titlerne på nogle salmer eller primarysange, der priser Gud eller handler om taknemmelighed, på nogle stykker papir. Sæt dem op på tavlen med bagsiden udad. Beskriv nogle situationer på nogle papirstrimler. F.eks.: »Du har ikke læst til matematikprøven, men ved at din sidemand altid klarer sig godt til prøver. Du kan huske Frelseren ved at … «; eller »Du ser dit yndlingsprogram i tv. Din far beder dig om at være med til familiebøn. Du kan vise Herren taknemmelighed ved at …« (se *Undervisning, den største kaldelse*, 1999, s. 161–162). Læg beskrivelserne af situationerne i en kurv og lad den gå på runde, mens I synger en sang om taknemmelighed. Stands musikken og bed et barn om at trække et stykke papir i kurven, læse situationen højt og svare på spørgsmålet. Dernæst kan de vælge et stykke papir på tavlen eller bede en kammerat om at vælge. Syng sangen for at udtrykke taknemmelighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Gentag alt efter, hvor lang tid der er tilbage. Giv udtryk for din taknemmelighed over for Herren, og bed børnene om at tænke på Frelseren og udtrykke deres taknemmelighed i ord og gerning. ■

Budskab fra områdepræsidentskabet

Har I tilstrækkeligt erindret … ?

Hvor er vi velsignede, at vi lever i en tid, hvor Jesu Kristi gengivne evangelium nu bliver forkyndt i næsten alle lande i Det Centraleuropæiske Område, og hvor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er etableret overalt i Europa.

I vor tid har vi set mure, indhegninger og grænser blive nedbrudt og missionærer komme ind i lande, som var lukkede for evangeliets forkyndelse i mange år.

Den 30. marts 1989, da den første gruppe på otte missionærer gik over grænsen til Østtyskland for at virke i missionen i Dresden, kunne ingen forestille sig, at i løbet af nogle få måneder, ville denne grænse ikke længere eksistere, og andre lande i østblokken ville blive åbnet for missionering.

Disse historiske dage vil aldrig blive glemt.

Da Alma forkyndte for medlemmerne af Kirken i Zarahemla, mindede han dem om, at på grund af Guds nåde og magt var deres fædre i første omgang blevet befriet fra kong Noas hænder og senere fra det lamanitiske fangenskab (Alma 5:1-5).

Han understregede sine ord ved at minde folket om de store begivenheder i forbindelse med deres frihed og stiller det vigtige spørgsmål: »Har I tilstrækkeligt erindret [dette]?«

Ældste Wolfgang H. Paul

I Mormons Bog læser vi: »Og nu siger jeg jer, mine brødre, I, som tilhører kirken, har I tilstrækkeligt erindret jeres fædres fangenskab? Og har I tilbørligt erindret hans barmhjertighed og langmodighed med dem. Og har I endvidere opbevaret i erindringen, at han har befriet deres sjæle fra helvede?« (Alma 5:6).

De hellige skrifter viser os, at mennesker var hurtige til at glemme det gode, Herren havde gjort for dem. Således læser vi i Bibelen og i Mormons Bog, at Herrens folk ofte ikke tilstrækkeligt huskede deres Guds velsignelser og glemte ham. Israelitternes dans omkring guldkalven, da Moses kom ned fra Sinajbjerget, er et eksempel på dette (2 Mos 32:19).

Mormons Bog fortæller, at Nephi måtte minde sine brødre, Laman og Lemuel, om dette, da de gjorde oprør, ønskede at opgive deres rejse og at vende tilbage til Jerusalem, ved at spørge dem: »Hvordan kan det være, at I glemmer, at I har set en Herrens engel. Ja, hvordan kan det være, at I har glemt de store ting, Herren har gjort for os, da han friede os ud af Labans hænder og gav os lov til at få optegnelsen?« (1 Nephi 7:10-11).

På samme måde skal vi stille os selv spørgsmålet: »Har jeg tilstrækkelig erindret det gode, Herren har gjort for mig? Har jeg tilstrækkeligt udtrykt min kærlighed og taknemmelighed til ham?«

Når vi deltager i nadveren, kan vi spise brødet til erindring om Frelserens legeme og vidne om, at vi er villige til altid at erindre ham, at vi kan have hans Ånd hos os. Vi drikker vandet til erindring om hans blod, og vidner om, at vi altid vil erindre ham, så hans Ånd må være hos os. Under denne hellige ordinance kan vi indgående, alvorligt og ydmygt tænke over, om vi tilstrækkeligt har erindret det, som Guds Søns forsoning betyder for os personligt, og hvor høj den pris var, som Frelseren betalte for os hver især.

Frelseren selv giver os indsigt i sin lidelse, da han i en åbenbaring, givet til Martin Harris ved profeten Joseph Smith i 1830, siger: »Thi se, jeg, Gud, har lidt dette for alle, for at de, som vil omvende sig, ikke skal lide. Men dersom de ikke vil omvende sig, må de lide, ligesom jeg. Og mine lidelser gjorde, at selv jeg, Gud, den største af alle, skælvede af smerte og blødte fra hver pore og led både på legeme og sjæl og ønskede, at jeg ikke skulle drikke den bitre kalk. Dog, ære være Faderen, jeg tømte den og fuldendte

mine forberedelser for menneskenes børn« (L&P 19:16-19).

I denne juletid, hvor vi erindrer Frelserens fødsel og tænker over vor himmelske Faders store kærlighed ved at sende sin Enbårne Søn til verden, så vi kunne blive frelst fra død og synd, hvis vi omvender os, vil vores hjerte blive fyldt med dyb taknemmelighed. Vi er ligeledes taknemmelige for den ubeskrivelige kærlighed, som Frelseren viste os ved sin forsoning.

I 1830 erklærede Herren til brødrene John og Peter Whitmer, ved profeten Joseph Smith, hvad der ville være af størst værdi for dem. Han sagde: »Og se, nu siger jeg dig, at det, der vil være til størst gavn for dig, vil være at forkynde omvendelse for dette folk, så du kan bringe sjæle til mig, og at du sammen med dem kan nyde hvilen i min Faders rige. Amen« (L&P 15:6; 16:6).

Vi kan udtrykke vores kærlighed og taknemmelighed til Herren på samme måde. Præsident David O. McKay lærte os: »Sand kristendom er kærlighed i funktion. Den bedste måde at vise sin kærlighed til Gud på er at vise uselvisk kærlighed over for sine medmennesker ... Dette er ånden i missionering« (*Gospel Ideals*, 1954, s. 129; se også *Kirkens præsidenters lærdomme, David O. McKay*, 2000, s. 183).

Præsident Gordon B. Hinckley, vores levende profet, har sagt: »Vi er her for at hjælpe vor Fader med hans værk og hans herlighed, nemlig, ›at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket‹ (Moses 1:39). Jeres forpligtelse er lige så stort på jeres ansvarsområde, som min forpligtelse er på mit område« (*Stjernen*, juli 1995, s. 72). »Lad der blive udviklet en forståelse i ethvert medlems hjerte om deres egen evne til at bringe andre til kundskab om sandheden. Lad dem arbejde på det. Lad dem bede med stor oprigtighed derom« (*Liahona*, juli 1999, s. 120).

Må vi, ikke alene ved denne juletid, være besluttet på altid tilstrækkeligt at erindre de vidunderlige velsignelser, vi har modtaget på grund af Jesu Kristi evangelium. Mens vi også i denne måned mindes 200-årsdagen for Joseph Smiths fødsel, han, som var gengivelsens profet, kan vi udtrykke vores kærlighed og taknemmelighed til vor himmelske Fader og hans elskede Søn ved at bære vidnesbyrd om det gengivne evangelium for andre.

Jeg er taknemmelig for den storslåede gave, vor Fader har givet os ved at sende sin elskede Søn. Jeg ved, at han er Messias. Jeg ved, at han lever, og at vi kun ved ham kan opnå frelse. ■

Ældste Wolfgang H. Paul

Dåb i Sønderborg

89-årige Edith Madsen fra Sønderborg Menighed blev i maj døbt, hvis ikke som den ældste, så bestemt som én af de ældste nogensinde i Danmark.

Edith Madsen er en meget frisk dame. Hun blev født i 1915 i Middelfart på Fyn. Edith er den ældste af i alt fem søskende. De er dog alle døde. Den sidste døde for omkring fire år siden.

Edith blev aldrig gift, og hun har ingen børn selv. Hun fik sin realeksamen i 1931. Forældrene flyttede til Als, nærmere betegnet Augustenborg, da faderen blev maskinmester ved hospitalet, og Edith flyttede med til Als.

Edith kom samme år, i 1931, i lære som sekretær og bogholder hos en revisor i Sønderborg. Hun cyklede fra Augustenborg til Sønderborg hver dag.

I 1936 fik hun arbejde på kontoret i Magasin i Sønderborg, og der var hun, indtil det lukkede i 1976. Hun nåede lige at være der i 40 år. Derefter kom hun til Idé Møbler, og der var hun fra 1976-1987. Derefter gik hun på pension i en alder af 72 år.

Familien flyttede til Sønderborg i 1943, og hun bor stadigvæk i det samme rækkehus som dengang. Huset var nyt da familien flyttede dertil. Edith boede sammen med sine forældre, indtil de døde i 1978. De døde med fem ugers mellemrum. Dette var meget hårdt for Edith, for hun var meget tilknyttet til sine forældre, og hun passede dem lige til det sidste.

Edith har altid troet på Gud. Hendes forældre lærte hende at bede sin aftenbøn, og det husker hun meget tydeligt. Hun er også kommet en del i den danske folkekirke som ung sammen med sine forældre. Hun fortæller, at hun altid har troet på en Gud.

Da missionærerne fra Jesu Kristi

Kirke af Sidste Dages Hellige bankede på hendes dør i år 2004, begyndte hun at læse i Mormons Bog, og hun fik derved et vidnesbyrd om, at denne bog var sand, og hun begyndte at komme i Kirken. Hun er meget trofast til at komme til Kirkens møder. Hun blev undervist af missionærerne, og så blev hun døbt den 7. maj 2005. Dette var en stor dag for hende og for os alle sammen. ■

Tom Allan Olsen, missionsleder i Sønderborg Menighed.

Ældste og Søster Keeler.

Ældste og søster Keeler

Missionærægteparret ældste Karl og søster Norma Keeler er meget glade for at være i Danmark og for at arbejde i Herning.

Ældste og søster Keeler er begge født og opvokset i det vestlige Canada. Søster Keeler kommer fra Calgary i Alberta, og ældste Keeler kommer fra et lille mormonsamfund i Magrath. De blev viet i templet i Alberta i 1961. De har gået på forskellige universiteter. Søster Keeler har en læreruddannelse fra University of Alberta. I de første år af deres ægteskab var hun skolelærer. Ældste Keeler har en mastergrad i virksomhedsøkonomi fra BYU. De påbegyndte deres karriere i 1963, hvor de flyttede til Ottawa i Canada. Karl arbejdede den canadiske stat i 14 år, hvor han beskæftigede sig med landbrug og international handel, og de har boet i flere forskellige byer i Canada og i London i England.

I 1976 bad Kirken ældste Keeler om at flytte til Salt Lake City og arbejde som leder i Kirkens Velfærdsafdeling. Hans opgave var at føre tilsyn med driften i Kirkens forrådshuse, på Kirkens gårde og med hjælp til fattige i nødlidende i Nordamerika samt nødhjælp til katastroferamte i hele verden.

I 1988 blev ældste og søster Keeler kaldet som missionspræsidentpar i Winnipeg Mission i Canada. Efter denne mission i 1991 rejste de tilbage til Utah. Ældste Keeler fik en stilling, hvor han skulle finde, opkøbe og forestå driften på store gårde i England, Australien, New Zealand, Canada og USA. Disse gårde, som Kirken ejer, har til formål at skaffe føde i krisetider. Han arbejdede for Kirken, indtil han gik på pension i slutningen af september 2004.

Ældste og søster Keeler har fire sønner og en datter. Alle deres børn har været på mission (i Frankrig, Italien, Spanien, Australien og Canada). De er alle viet i templet i Salt Lake City, og bror og søster Keeler er velsignet med 19 børnebørn.

Søster Keeler har haft flere forskellige kaldelser i Hjælpeforeningen, Unge Piger og Primary i både menigheder og distrikter. Ældstes Keeler var på sin første mission i 1957 i Danmark, hvor han tjente i Århus, på Bornholm og i Kolding og Esbjerg. Ældste Keeler har også været biskop og haft andre præstedømmekaldelser i sin menighed og stav. De har altid elsket at missionere og blev meget begejstrede, da profeten kaldte dem til at tjene i Danmark. ■

Kirsten Thomsen, Herning Menighed.

Danetræf

Så oprandt dagen endelig, vi skulle til Danetræf.

Det var nogle trætte og meget forventningsfulde unge og ledere, som mødtes klokken 6.30 på Maglegårds Allé i Søborg for at tage bussen til Rougsøskolen i Ørsted.

Bussen holdt i Antvorskov for at samle de unge fra Slagelse og Nykøbing Falster op, dernæst var kursen sat.

Vi ankom til Rougsøskolen klokken 12.00 efter en lang tur, der var afkrydsning, og alle blev fordelt på værelserne. På værelserne blev det tid til at forny bekendtskaberne.

Efter velkomst ved John Hendriksen og Christian Hvistendal blev vi alle fotograferet, hvorefter det blev tid til det, de fleste havde set hen til, nemlig MAD … Dejlig karrygryderet med ris, salat, ananas og rosiner.

Klokken 19.00 var der en uformel

dans, som, da musikken begyndte, blæste al trætheden væk, og så blev energien brugt på dansegulvet.

Så da alle var godt trætte, blev det endelig tid til at komme i soveposerne. ■

Susanne Hentzen, Frederiksberg Menighed.

Skt. Hans aften

I dag var jo dagen, hvor vi alle skulle til Djurs Sommerland, og glæden og forventningerne var store. Nattens eventdrama om øl ind af vinduet svandt ind, da det blev bekendtgjort, at der kun var tale om et par 14-årige drenge, der løb hylende hjem til deres mor, da John Hendriksen (lederen-der-ved-næsten-alt) kom efter dem sammen med andre oppustede ledere.

Der blev holdt ledermøde kl. 7.15 om dagens største problem (måske stævnets største – eller måske i en størrelsesorden der truede freden i Mellemøsten). Hvordan skulle man dog vælge bordpartner til Gallafesten i morgen? Skometoden blev vedtaget efter kraftig opfordring fra nogle!

Morgenmad, madpakkeproduktion, pakke tasker, ordne hår, og et par vandkampe senere og så var det tid til afgang. Og alle var faktisk ved busserne på den angivne tid kl. 10 minutter i 10! Og samtlige ledere følte sig som en succes!

Vi blev kørt i busser til Djurs Sommerland. Grupperne forsvandt hurtigt ind til forlystelsernes glæder i Sommerlandet. Det forlyder, at udvalgte skulle have glædet sig særligt – og var ikke kede af at vise det vokalt (læs: Skreg som stukkede grise!) Flere beviser blev solgt til et symbolsk beløb af 49 kr., hvor det var tydeligt, hvor mange fyldninger i tænderne udvalgte unge har! Det skal ikke glemmes at nævne, at vejret var højt, og solen kogte fra en klar himmel. Herrens udvalgte ungdom morede sig i alle ender af haven, og mange kom ud med »våde rumper«!

De fleste havde husket deres badetøj og væltede sig i bølgen den blå. Dog en, hvis navn skal forblive ukendt, der kommer fra Søborg havde desværre glemt sit eget tøj – og dette fortrød hun. Men de »galante riddere af buskevandsordnen« ofrede sig og lod hende nyde en tur alligevel. Tiden løb i glædens rus, og da klokken var 10 minutter i 16 stod alle glade og velfornøjede – lettere trætte i poterne. Vi frøs i hvert fald ikke på hjemturen – det sørgede buschaufføren for ved at holde på varmen i bussen! Så meget rarere var det at komme ud af den …

Hjemme igen og flere vandkampe senere blev der tændt op i grillen til »grillmad.« Det var jo »store hekseaften«, og der var sikkert dømt total Weber-fest over hele det ganske land. Pigerne ordnede hår med glattejern i flere timer – sikkert for ikke at blive forvekslet med hekse og ende på bålet. (Det var i hvert fald ikke for at score, erklærede de!) Flere muntrede sig med diverse boldspil, solslikkeri og vandkampe (igen-igen).

Sommeraftner er lig insekter og heriblandt en udvalgt hestebremse, der satte sig på den forkerte kind og endte sit liv med chokoladeovertræk i en fryser. Dens videre kaldelse og udvælgelse blev gjort sikker ved at blive snack for Amanda Bernskov og Jacques Holst, der delte den. Amanda udtalte: Den smagte ok – lidt knasende. Måske en fremtidig deli?

Vi var inviteret til at deltage ved Skt. Hansbål sammen med byens borgere. Et stort bål blev tændt, og diverse hekse m/k blev sendt til Bloksbjerg hylende. En ramte en kvindelig leder med langt, brunt krøllet hår! Hun forblev dog på denne jord.

Tilbage igen til snobrød og ristede skumfiduser – og vandkampe – og social hygge. Den varme sol gik ned, og luftmadrasserne kaldte på en vist noget brugt ungdom. Men også en meget tilfreds ungdom, der mente, at det havde været en rigtig god dag – måske den bedste i mands Danetræfminde – i hvert fald scorede Djurs Sommerland høje point.

Line Colvig Eriksen, Søborg Menighed.

Djurs Sommerland fra en leders synspunkt

Vi havde ikke fået meget information om, hvad vi skulle, med undtagelse af, at det var til Sommerland, at det gik, og at vi skulle holde det hemmeligt. Onsdag aften fik deltagerne så besked om turen til Sommerland. Det var nogle protester og

nogle, der jublede, men alt i alt tror jeg, at der var en lille sommerfugl i maven på de fleste ved tanken om, at skulle ind og lege. Vi springer så til ankomsten ved Djurs Sommerland. Det skal lige nævnes, at trods protester var alle meget opsatte på at komme af sted og ind og more sig, og jeg tror ikke, at nogen havde noget at indvende imod det. Så kan man ellers sige, at Sommerland blev usikkert, da 140 unge mennesker invadere stedet, så det var næsten usikkert at færdes. Dog var det ikke dem, der skabte problemer. En dejlig ting at se er den forskel man kunne se på sidste dages hellige og det »almindelige« menneske: At der stadig er nogle, der overholder nogle gamle normer, der passer sig. Herfra skal det siges, at det var en super fed tur, og tak til jer som var med og ved jeres eksempel viste, hvad vores kirke står for!

Mike Klitgaard, Ålborg Menighed.

FOTO: KIM HOLST

Humøret var højt i Djurs Sommerland.

Fredag – stor gallafestdag

Vi vågnede (blev groft og brutalt vækket af vore onde ledere, som vi elsker meget højt) til en skyfri himmel og solen, der skinnede ind gennem vinduerne. Efter en yderst delikat, nydelsesrig morgenmad, som vi alle kommer til at savne, startede dagen ud med nogle få, men gode og åndelige workshops. Trods tunge øjenlåg og en hård kamp mod konsekvensen af adskillige søvnløse nætter formåede søster Pedersen, søster Lunddahl, bror Jansen, Brock og Lykkegaard at underholde og opbygge den trætte pøbel. Vi ved, det var en hård opgave, men de klarede det strålende!

Efter en tiltrængt pause, hvor der blev sovet i krogene, blev der spist en ukritisabel og spræng-fyldt-af-energi frokost – der også var yderst tiltrængt. Inden firesiden tog John Hendriksen scenen og gjorde opmærksom på, at alle mennesker skal dømmes på deres indre og ikke fysiske og mentale handicaps. Derefter tog bror Görts fra Det Centraleuropæiske Område over og fortalte om det essentielle i træffets emne: »Frihed til at vælge,« med udgangspunkt i 2 Nephi 2:11, »... Thi det er nødvendigt, at der er modsætning i alle ting ...« og at vi livet igennem må træffe mange valg – togskinnevalg.

Herefter spredtes folk for alle vinde, nogle valgte at gå en tur (til byens glade Super Best) og nyde det uovertrufne solskin og de lokale bøller, hvorimod andre svedte igennem til de muntre toner af lancierens søde melodi. En hel tredje beskæftigelse opstod, da der i løbet af ugen har været optræk til den helt store våde begivenhed – flaskerne blev fyldt og pigerne blev jagtet. Hvorfor synes pubertetsramte, unge præstedømmebærere stadig, det er god underholdning at pjaske piger til?

Og så var det nu. Nu var tiden endelig oprandt, de mange timers forberedelse tog deres begyndelse; glattejern, krøllejern, øjenvippecurlere, hårspray og make-up i lange baner. Det blev til fire hektiske timer for deltagerne af det kvindelige køn, mens mandsvæsnerne fik smidt tøjet på i de sidste ti kritiske minutter. Hotte og flotte. Som taget ud af en Backstreet Boys musikvideo fra starten af 90'erne.

FOTO: KIM HOLST

Festglade unge inden den store gallafest.

»Valg« af bordpartnere foregik, for de flestes vedkommende, ved at de yndige, unge kvinder trak et kavalernavn op af en dertil beregnet kasket. Nogle nøjedes med bare én enkel kavaler, hvorimod andre grådigt kastede sig over to til fire tilfældigt udvalgte. Og selvfølgelig – intet er bedre end stemningen, de høje hæle (av!) og de brede smil, som indtrådte i samme sekund, at blitzen fra kameraet lynede gennem natten.

Inde i hallen var der dækket op og pyntet op. Specielt bemærkelsesværdige var de falske papvinduer hængt op på salens ribber suppleret af de allerydmygste ledere, som denne aften måtte opvarte og servere festens middag – og heldigvis ikke den dertil lovede kartoffelmos og citronbudding med pølser, men derimod oksemørbrad med kartofler, sauce og salat. Efterfølgende kom Mike Klitgaard, som i øvrigt levede sig ind i rollen som mesterkok, med alt hvad dertil hører (ternede bukser, skjorte og kondisko) ind med Kristus i form af en kage.

Efter den udsøgte middag med islagkage (igen meget ros til kokken(e)) var der partystemning »in the house«. »Love was in the air« (og har i øvrigt været det gennem hele »dametræffet«!), »booties« blev »shaket« og der var rig mulighed for flirt og ømme fødder. Alt i alt en dejlig/kanon/festlig aften, hvor alle på individuel manér udnyttede de sidste toner til dans.

Vi må erkende på baggrund af vor lange erfaring og ekspertise, at dette års Danetræf har været det bedste, vi hidtil har deltaget i. Vi er glade for, at lederne brugte deres frihed til at vælge at planlægge dette arrangement. I bund og grund er frihed til at vælge frihed til at handle i overensstemmelse med sin samvittighed (dvs. ledernes gode råd – til alle som skulle være i tvivl: Lederne er vores samvittighed). Vi er taknemmelig for en stribe fantastiske danetræfsminder. ■

Amanda Bernskov og
Charlotte Frederiksen, Roskilde.

FOTO: KIM HOLST

Ikke kun nære venskaber mellem de unge, men også med andre af Herrens skabninger blev opbygget.

Foreningen Dansk Mormonhistorie

Dansk Mormonhistorie er en forening af historisk interesserede, der gennem medlemskab af foreningen bidrager til, at Kirkens historie i Danmark bevares for kommende generationer.

Foreningen blev stiftet i 1993. I vedtægterne udtrykkes foreningens formål således:

– at bevare erindringen om danske mormoners liv og levned,
– at støtte udgivelsen af dansk mormonbiografi,
– at belyse Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges historie i Danmark,
– at støtte de danske staves historiske arkiv.

Der er mange, der finder det interessant at læse historiske beretninger og levnedsskildringer, men som af forskellige årsager ikke selv kan deltage i den historiske forskning. Ved at blive medlem af Dansk Mormonhistorie støtter disse historisk interesserede den historiske forskning både gennem kontingentbetaling og ved den interesse, de viser historien ved at være medlem af Dansk Mormonhistorie, og de giver forskerne en stor opmuntring til at fortsætte arbejdet.

Kirkens historie i Danmark

Når børn vokser op i Kirken, eller når voksne tilslutter sig Kirken, får de gennem litteratur eller undervisning beretninger om Kirkens historie i USA, om forfølgelserne og om de tapre pionerer, der drog over sletterne til Utah. I Liahona får vi oplysninger om Kirkens udvikling til en verdensomspændende kirke gennem de seneste årtier. Men der findes ikke mange informationer om Kirkens udvikling i Danmark, og hvorledes den blev etableret her. Det er en meget spændende historie.

I de første mange år måtte missionærerne her i Skandinavien døje fængsling, udvisning af landet og overfald af voldsmænd. Møderne blev ofte forstyrret af ballademagere. Der blev skrevet bøger imod mormonerne, digtet smædeviser, og aviserne fortalte om det frygtelige liv, der blev levet i Salt Lake City. At tilslutte sig Kirken kunne medføre mange ubehageligheder. Det var »i gamle dage«.

I nyere tid kan vi glæde os over, at de fleste menigheder kan holde møder i egne kirkebygninger, hvor møderne foregår uforstyrret.

Men så sent som i 1950'erne måtte mange grene leje sig ind på hoteller og lignende steder for at holde møder. Først måtte man tømme askebægre og lufte godt ud i lokalerne for at få ølstank og røg ud, og man kunne risikere, at klaveret blev hentet midt under nadvermødet, der dengang blev afholdt søndag aften, for nu skulle det bruges i danselokalet.

På den tid holdt man møderne for Hjælpeforeningen og Præstedømmet tirsdag aften. Det skete ofte i private hjem. Mange af os husker endnu, at man i Nordsjællands Gren rensede og ombyggede et gammelt hønsehus, så det kunne bruges til at holde møder for Præstedømmet, mens Hjælpeforeningen havde møde i hjemmets stue.

Når vi kender den historiske udvikling, kan vi i højere grad glæde os over de gode forhold, vi har i dag. Men der skal være nogen, der bevarer historien, skriver og fortæller om den, og derfor blev Dansk Mormonhistorie oprettet, så vore børn og nye medlemmer også kan påskønne de gode betingelser, vi har i dag.

Lokaler og materialer

Dansk Mormonhistorie har fået stillet et kælderlokale i kirkebygningen på Maglegårds Allé i Søborg til rådighed. Her har vi oprettet et arkiv, hvor vi samler bøger og dokumenter, der vedrører Kirken og primært Kirkens historie i Danmark.

Arkivet består af to hovedområder: Københavns Stavs arkiv og Dansk Mormonhistories arkiv. Her er dokumenter, referater og rapporter vedrørende staven siden dens oprettelse i 1974 tillige med materiale indsamlet af Dansk Mormonhistorie, eksempelvis gamle avisudklip om mormonerne, film og filmstrip anvendt i Kirken, levnedsbeskrivelser og hundredvis af fotos.

Samlingen af fotos omfatter flere hundrede både gamle og nye, og vi modtager fortsat gerne fotos fra konferencer, stævner og andre begiven-

Billede fra Foreningen Dansk Mormonhistorie: Missionærer uden for Amalienborg anno 1900.

heder. Også fotos af biskopråd og præsidentskaber er meget velkomne. For nogle år siden købte vi ca. 500 portrætter af mormoner fra Aalborg-egnen taget af fotografen Tønnies i årene ca. 1870-1890. Sidste år foretog vi selv fotografering af alle kirkebygninger i Danmark. Sådanne fotos findes ikke samlet noget andet sted.

Arkivets bogsamling er helt unik. Vi prøver at anskaffe alle danske bøger, hæfter og aviser siden 1850, der omtaler Kirken eller dets medlemmer. Også publikationer udgivet af Kirken indgår i samlingen. Her er *Skandinaviens Stjerne* fra første udgivelse i 1851 helt op til i dag, hvor den hedder *Liahona.* For 100 år siden var der en anden *Liahona*: »Liahona, the Elders' Journal«, som også er på arkivet tillige med *The Instructor, Millennial Star, The Improvement Era* lige fra første årgang, og mange andre.

Vi har også ti årgange af *Deseret Weekly,* Kirkens officielle avis, fra de spændende år 1888 til 1898. Det var i den periode, polygamiet blev ophævet. Hvis man vil vide, hvad der blev skrevet i avisen i Nauvoo i de vanskelige år 1843-1844, så kan man komme og læse disse to årgange af *Times and Seasons,* Kirkens avis udgivet i Nauvoo.

Desuden er her et stort antal af Kirkens lektiehefter. Også flere udgaver af den danske Bibel og den engelske King James Bibel tillige med mange andre religiøse bøger på dansk og engelsk. Hvis man ønsker at studere et bestemt emne, er der gode muligheder for at gøre det på dette arkiv.

Fra januar 2006 vil arkivet være åbent for alle interesserede. Besøgende skal blot i forvejen ringe til undertegnede og aftale tid for besøget.

Nyt til samlingen

Vi modtager gerne levnedsskildringer fra nulevende kirkemedlemmer, der har skrevet deres egen livshistorie eller har skrevet om oplevelser i Kirken. Enhver er velkommen til at sende os et portrætbillede af sig selv med oplysninger om personlige data og om medlemskab af Kirken. Vi vil også gerne have fotos, der fortæller om begivenheder i Kirken. Vi håber at få indsamlet flere oplysninger og fotos om Århus Stavs oprettelse og virke igennem nu snart 25 år. Hvis nogen har skrevet oplevelser i forbindelse med templets etablering, vil vi gerne have en kopi.

Dansk Mormonhistorie har udgivet en række årbøger indeholdende artikler om Kirkens historie i Danmark, gamle missionærdagbøger og biografier. De er blevet udsendt gratis til foreningens medlemmer. For øjeblikket arbejder vi på at udgive dette års årbog samt en bog med de omtalte portrætfotos fra fotografen Tønnies. Endvidere vil vi udgive en cd-rom fyldt med gamle og nyere fotos, så foreningens medlemmer kan få deres egen fotosamling om Kirken.

Der ligger mange timers arbejde i at søge oplysninger om Kirken på de offentlige arkiver, skrive historien, indsamle og registrere fotos m.m., og vi indbyder enhver til at være med i dette arbejde. Vi indbyder også enhver til at blive medlem af Dansk Mormonhistorie for støtte arbejdet med at bevare Kirkens historie i Danmark. Som medlem af foreningen får man tilsendt de publikationer, som udgives af foreningen. I næsten enhver menighed har Dansk Mormonhistorie en repræsentant, som kan give yderligere oplysninger om foreningen. Desuden kan undertegnede kontaktes. ■

Henning K. Frederiksen,
Roskilde Menighed.

25792 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)